

som nu kommer, at enes paa dette Omraade. Det vilde være en udmærket Begyndelse paa Lovgivningsarbejdet her paa Christiansborg, om Befolkningen fik at se, at der indenfor de forskellige politiske Partier var en virkelig Villie til Stede til at forhandle sig til Rette om det, der tjente Befolkningen bedst. Jeg vil uden paa nærværende Tidspunkt at komme dybere ind paa disse Betragtninger paa mit Partis Vegne udtale vor Villie til at søge at komme til en Forstaaelse med de andre Partier paa dette Omraade.

I Forbindelse med denne Sag vil jeg tillade mig at rette en Henstilling til den højtærede Indenrigsminister. Der er i Øjeblikket et Forhold ude paa Landet, som i allerhøjeste Grad trænger til at ordnes, og det er dette, at en Mængde Mennesker, som ikke har kunnet faa tilstrækkeligt Brød og tilstrækkeligt Smør til Livets Ophold, har taget Forskud for de Mærker, der nu skal uddeles i Juli Maaned. Disse Mennesker har indladt sig paa noget, som jeg meget vel ved ikke er tilladt, idet det ifølge ministeriel Forordning er forbudt handlende at udlevere Varer uden Mærker. Dette har imidlertid i en ret stor Udstrækning fundet Sted, og jeg vil da henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage under Overvejelse, om man ikke nu i denne ret smørrige Periode, som vi har i denne Maaned og forhaabentlig ogsaa i næste Maaned, skulde gaa til at uddele nogle ekstra Smørmærker til Befolkningen. Vi lever jo i en meget flæskeknapp og kartoffelknapp Tid, og det vil for den store arbejdende Del af Befolkningen være særdeles vanskeligt at komme igennem denne Periode, medmindre der bliver udleveret nogle ekstra Smørmærker. For Brødets Vedkommende tror jeg ikke, det vil komme til at spille saa stor en Rolle, idet Arbejderne gennem Uddeling af Tillægsbrødmærker jo kan faa Lejlighed til i den kommende Periode muligvis at faa udlignet det, de har faaet hos Bagerne uden Mærker; men for Smørrets Vedkommende tror jeg, som sagt, det vil spille en meget betydelig Rolle. Jeg har ganske vist set i Dag, at denne Tanke har været omtalt i Bladene, og var da i og for sig noget betænkelig ved at drage den frem her i Tinget, men jeg gør det, fordi jeg har faaet Henstillinger fra flere forskellige Sider, fra Arbejdere, som har bedt mig drage dette frem, idet de i Virkeligheden er kommet i den overordentlig vanskelige Situation, at de kan risikere, at naar de til Juli

skal aflevere deres Mærker for den Maaned, saa vil Høkeren eller de smaaahandlende sige til dem: Nu kan I ikke faa mere, og saa vil de staa overfor den Kalamitet i en længere Tid at være afskaaret fra at faa Fedtstoffer. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage denne Sag under alvorlig Overvejelse, og jeg skal slutte mine foreløbige Bemærkninger med at udtale Haabet om, at det maa lykkes os at faa gennemført det foreliggende Lovforslag med fuldstændig Enighed indenfor de forskellige politiske Partier.

Hagbart Berg: Det er en af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, der har givet mig Anledning til at tage Ordet ved denne Lejlighed, nemlig Bemærkningerne om Statsrefusionen. Der staar i denne, at Reglerne for Statsrefusionen efter Dyrtdisloven af 22. December 1915 har vist sig uheldige. Det er ikke første Gang, den højtærede Indenrigsminister gør opmærksom paa, at disse Refusionsregler var uheldige, idet Ministeren allerede ved Forelæggelsen af Dyrtdislovsforslaget i December 1916 gjorde opmærksom paa det samme. Det kan jo i og for sig ikke komme nogen overraskende, at disse Regler viste sig uheldige, idet man jo som bekendt efter disse Regler skulde fordele Statstilskuddet til Kommunerne i Forhold til disses Indbyggerantal. Det er jo klart, at den Regel, som ellers har været den gængse, nemlig at man fordele Statstilskuddet til Kommunerne i Forhold til det, der har været brugt tidligere, er den rimeligste. Saaledes har Forholdet været før f. Eks. med Hensyn til Hjælpekasserne. Da Ministeren nu gentagne Gange har beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Statsrefusion, har det undret mig noget, at Ministeren saa ikke ogsaa har beskæftiget sig med en anden Bestemmelse, der fandtes i dette første Dyrtdislovsforslag, nemlig Bestemmelsen i § 12 om, at der skulde uddeles en halv Million Kroner til de vanskeligst stillede Kommuner. Dette Forslag var udarbejdet af Folketingsmand Elias Sandbæk for at søge at komme de vanskeligst stillede Kommuner til Hjælp. Jeg var særdeles glad ved i Gaar at høre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Hauge) saa stærkt pointere, at her maa ligge en Opgave, som Lovgivningsmagten ikke kan skubbe fra sig, thi det kan ikke gaa an, at Lovgivningsmagten Gang paa Gang kommer med Love, der lægger store Byrder paa Kom-